

2015.gada 30.aprīlī

Sapnī es biju kopā ar Luterāņu Baznīcas mācītājiem un vadību. Mēs bijām uzaicināti nolikt ziedus pirms 500 gadiem iedibinātā kapsētā, kurā bija daudz kapa pieminekļu. Man priekšā atradās liela ziedu vāze, kurā kādreiz bija ziedi, taču tagad tā bija tukša. Vāze kādreiz kalpoja savam nolūkam, taču tagad tā vairs nekam nekalpoja, jo bija savu nokalpojusi un pati kļuvusi par kapa pieminekli. Daudzi mācītāji kādreiz ņēma ziedus no šīs vāzes, bet tagad tie bija atnākuši nevis paņemt ziedus, bet tieši nolikt ziedus pie šīs vāzes, jo tā ir tagad kļuvusi pati par kapa pieminekli !

Interesanti, ka 500 gadus par šo kapsētu neviens nelikās zinīs, bet nez kādēļ tieši tagad par to pēkšņi atcerējas ! Svinīgo ziedu nolikšanu vadīja pats Arhibīskaps. Sapņa beigas.

Skaidrojums. 1. Kapsēta ir tā klosteru sistēma, pret ko pirms 500 gadiem iestājās Reformācija. Tieši pirms 500 gadiem tas, kas toreiz bija dzīvs un aktuāls, pamazām sāka pārvērsties par reliģisko kapsētu, kur katris mirušais klosteris kļuva par sava veida kapa pieminekli.

2. Luterāņu piemiņas pasākums šajā kapsētā, ir mēģinājums pieminēt veco klosteru sistēmu.

3. Tukšā vāze, kurā reiz bija ziedi, ir māc. Jānis Bitāns, kurš arī mēģina šai kapsētai pievienot kārtējo kapa pieminekli – savu jaunceļamo klosteri. Kādreiz no šīs vāzes varēja ņemt daudz ziedus, bet tagad tā ir tukša, un tur tagad diemžēl nav vairs ko ņemt !